

Αγία Σεβαστιανή (2024)

24 Οκτωβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

24 Οκτωβρίου ...

Αγία Σεβαστιανή ...

Σεβαστιανή τῇ τομῇ βλύζει γάλα ,
Οὐχ αἷμα καὶ σάρξ ὥς περ οὔσα πρὸς ξίφος ...

Ἡ Αγία Σεβαστιανή καταγόταν ἀπὸ τὴν πόλιν Σεβαστή
τῆς Φρυγίας ...

Διδάχθηκε τὴν Χριστιανικὴ Πίστη ἀπὸ Τον Ἀπόστολο Παῦλο , πήρε τὴν θερμότητα
καὶ τὴν Ἀνδρεία Του Διδασκάλου τῆς ...

Ἡ Σεβαστιανή ἐξῆσε τὸν 1ο Αἰῶνα μ.Χ. , Ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ Τῆς γιὰ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Ευαγγελίου
στὴν Μαρκιανούπολη τῆς Θράκης ...

Πήγαινε σὲ σπίτια εἰδωλολατρῶν , ἔλκυε πολλές γυναῖκες στὴν Ἐκκλησία , συνελήφθη ἐπὶ
Αὐτοκράτορα Δομετιανοῦ καὶ Ἡγεμόνα Σεργίου ,
κακοποιήθηκε καὶ ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ...

Ἐφθασε στὴν Ἡράκλεια τῆς Θράκης , συνελήφθη ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα Πομπιανό καὶ φυλακίστηκε ,
ἡ γυναικεία τῆς φύση ντρόπιασε τοὺς βασανιστές τῆς ...

Οἱ υποσχέσεις δὲν Τὴν δελέασαν , οἱ ἀπειλές δὲν τὴν ἐκάμψαν , κάτω ἀπὸ βαριά Μαρτύρια

στάθηκε όρθια με όλη Της την γενναιοψυχία ...

Ενώ οι σάρκες Της Μάρτυρος σχίζονταν , η καρδιά της υμνούσε Τον Χριστό ,

η Αγία Σεβαστιανή Παρέδωσε την ζωή Της στον Θεό , με τον δια Αποκεφαλισμού Θάνατο ,
Τάφηκε στην Ραιδεστό

Η Αγία Γυναίκα και το Άγιο Βρέφος της ...

Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρουμένη ,
Φωναῖς ὑποψελλίζον εἶπετο βρέφος ...

Γράφει Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ,

Δεν δύναμαι εδώ να σιωπήσω το περί του βρέφους τούτου και νηπίου διήγημα , Όπερ συν εγράφη
μεν ελληνιστί , υπό Του Αγίου Συμεών του μεταφραστού , ευρίσκεται δε μεταφρασμένο εις τον νέο
Παράδεισο ...

Επειδή και τη αληθεία είναι χαριέστατον , κατανυκτικώτατον και τριπόθητον εις τας των
Χριστιανών ακοάς ,

Έστι δε τοιούτον , μία γυναίκα Ευλαβής και Ενάρετος είχε παιδίον αρσενικόν , έως πέντε χρόνων
...

Όταν δε απεκεφαλίσθη Ο ανωτέρω Άγιος Μάρτυς Αρέθας , επήγε κοντά εις το Λείψανο ,
πέρνουσα από το αίμα του Μάρτυρος , άλειψε τον εαυτόν Της ομού και το τέκνον Της ,

Έπειτα κατανυχθείσα και θερμανθείσα από Τον Θείο Έρωτα , εκαταράτο και ύβριζε τον τύραννον
Εβραίον ...

Οι δε στρατιώται τας ύβρεις ακούσαντες , άρπασαν αυτήν και την επήγαν εις τον Βασιλέα ,
λέγοντες , όσα κατ' αυτού ελάλησεν ,

Όστις παρευθύς έδωκεν απόφασιν να την καύσουν , Άψαντες λοιπόν οι στρατιώται πυρκαϊάν ,
έδεσαν Την Αγία αγαλλομένην και χαίρουσαν ...

Το δε παιδίον εθλίβετο και ανεστέναζε , μη υποφέρον την στέρησιν της μητρός Του , καθώς και το
μικρόν πωλάρι φωνάζει και θλίβεται , όταν χωρισθή από την μητέρα του ,

Όθεν το μακάριον εκείνο παιδίον , στρέφον τα ομμάτιά του εις ένα και άλλο μέρος , άλλο τι δεν
επικαλείτο , πάρεξ το όνομα της ηγαπημένης μητρός του ...

Έπειτα βλέπον τον βασιλέα επί θρόνου καθήμενον , τρέχει προς αυτόν και πίπτει εις τους πόδας
του , κλαίον και παρακαλών αυτόν ως εδύνετο , με την άναρθρον και ψελλίζουσάν του φωνήν , διά
την μητέρα του ,

ο δε Βασιλεύς ωρέχθη το παιδίον , τούτο μεν , διατί ἦτον ωραίον εἰς τὴν ὥσιν καὶ χαριέστατον ,
τούτο δε , καὶ διατί ἡ λαλιά του , ἀγκαλά καὶ ἀναρθρος , ἦτον ὁμως γλυκυτάτη καὶ νόστιμη ...

Πέρνωντας λοιπόν το παιδίον ο Βασιλεύς , το ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά του καὶ λέγει αὐτῷ ,
Ποῖον ἀγαπᾷς , παιδί μου , ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα του κόσμου καλλίτερα , Το παιδίον ἀπεκρίθη ,
τὴν μητέρα μου ἀγαπῶ

καὶ δι' αὐτὴν ἦλθον νὰ σε παρακαλέσω , διὰ νὰ προστάξης νὰ Τὴν λύσουν , Ἵνα πάρῃ μαζί Τῆς καὶ
ἐμένα εἰς τὸ Μαρτύριο ...

Ὅτι πολλαῖς φοραῖς με ἐδίδασκε , παρακινούσά με εἰς τὸ Μαρτύριο , ο δε Βασιλεύς , καὶ τι εἶναι ,
του εἶπεν , αὐτὸ τὸ Μαρτύριο , τότε το βρέφος ὡ τῶν Θαυμασίων σου Δέσποτα ,

ὅστις με τὴν χάριν σου σοφίζεις τὰ νήπια , τότε λέγω , το Θεοφώτιστον νήπιον ἀπεκρίθη ,
Μαρτύριον εἶναι , το νὰ ἀποθάνω διὰ Τον Χριστόν , καὶ πάλιν νὰ ζήσω με Αὐτόν ...

Ο τύραννος του λέγει Καὶ ποῖος εἶναι αὐτός Ο Χριστός , το παιδίον ἀπεκρίθη , Ελθέ νὰ υπάγωμεν
εἰς τὴν Ἐκκλησίᾳ διὰ νὰ σου Τον δείξω , τότε βλέπον το βρέφος , πῶς ἐτράβιζαν οἱ στρατιῶται τὴν
μητέρα Του ,

διὰ νὰ Τὴν ρίψουν εἰς τὴν πυρκαϊάν , ἐκλαυσε , λέγον πρὸς τὸν τύραννον , Ἄφες με νὰ τρέξω διὰ
νὰ φθάσω Τὴν μητέρα μου ...

Ο τύραννος του λέγει ἄφες τὴν μητέρα σου , καὶ ἔλα με ἐμένα καὶ ἐγὼ νὰ σου δίδω πωρικά
εὐμορφα , τότε το χαριτωμένο καὶ Θεόσοφο βρέφος ἀπεκρίθη καὶ λέγει του ,

Εγὼ ελογίαζα πῶς εἶσαι Χριστιανός Καὶ διὰ τούτο ἦλθον καὶ σε ἐπαρακάλουν διὰ Τὴν μητέρα μου
...

Τώρα δε οπού ἐκατάλαβα , πῶς εἶσαι Εβραῖος , λέγω σοι , ὅτι με Εβραῖο δὲν θέλω νὰ
συγκατοικήσω ποτέ ,

Ἀλλ' οὔτε ὅλως καταδέχομαι νὰ λάβω ἀπὸ λόγου σου τίποτε , Μόνον ἄφες με νὰ υπάγω εἰς Τὴν
μητέρα μου ...

Θαυμάζοντος δε του Βασιλέως τὴν του παιδίου φρονιμάδα καὶ σύνεσιν , συνεβούλευσάν τινες
αὐτόν νὰ το στείλῃ εἰς τὴν βασιλίσαν , μήπως ἐκείνη με κολακείας ,

δυνηθῇ νὰ πείσῃ αὐτὸ ἵνα μείνῃ εἰς τὸ παλάτιον , Ἀλλ' ὁμως ἡ γνώσις του Θεοσόφου παιδίου
ἐνίκησε τὰς πανουργίας ἐκείνων καὶ μηχανήματα ...

Το γὰρ Θεοφώτιστον νήπιον , οὐδέ ἀπόκρισιν ἔδωκεν εἰς τὰς συμβουλὰς του Βασιλέως καὶ λόγια ,
ἀλλὰ ὅλως διόλου πρὸς μόνην τὴν μητέρα του ἐβλεπε , ὅταν δε εἶδε , πῶς ἐρριψαν αὐτὴν εἰς τὴν
φωτιά , συμπόνεσε ἡ καρδιά του

καὶ καθὼς ἦτον καθήμενον εἰς τὰ γόνατα του Βασιλέως , ἐσκυψε καὶ ἐδάγκασε δυνατὰ τὸ μηρί του

...

Ο δε Βασιλεύς πονέσας , το έρριψεν από τα γόνατά του προστάσσοντας ένα άρχοντα διά να το πάρη , και να το κάμη να αρνηθεί Τον Χριστό , Αλλά το παιδίον φεύγον επιτηδείως ,

από εκείνον οπού το έσυρnen , έτρεξε δρομαίως εις την κάμινον
και πασίχαρον επήδησεν , ω της ανδρίας , εις το μέσον της καμίνου , εναγκαλισθέν δε γλυκερώς
την ποθουμένην μητέρα Του , μαζί με αυτήν κληρονομεί του Μαρτυρίου Τον Στέφανο ...

Ας λάβουν παράδειγμα από το διήγημα τούτο αι τωρινές μητέρες των Χριστιανών , και ας
Διδάσκουν τα τέκνα των έτι νήπια όντα ,

να στέκονται στερεά εις την Πίστη και Ευσέβεια και να αγαπούν ολοκαρδίως Τον Ιησού Χριστό
Τον Ποιητή και Πλάστη τους

Και αν το καλέσει ο καιρός και η χρεία , να προτιμούν θάνατον και μαρτύριον , πάρεξ να
αρνηθούν το Του Χριστού γλυκύτατο όνομα